

MARIA LEPMAA
PÄRRU

Illustraator: Jana Valge
Toimetaja: Irene Õmblus
Kujundaja ja küljendaja: Vallo Hallik

Teose sisu eest vastutab autor

© Kõik õigused kaitstud

ISBN: 978-9949-685-74-5

Trükk: MJ Konsult

Kirjastus Hea Tegu
www.fil.ee

Pärnu 2021

Oli ilus suvehommik. Kass Pärru avas silmad ja ringutas end mõnusasti. Ta ajas selja hästi sirgeks ja venitas kordamööda oma käppasid. Ikka ühte käpakest ja siis teist. Veel esimest käpakest ja jälle teist. Pärru ajas küüned välja ja kraapis tugevasti vana diivani külge. Diivan oli rohelist värvi. Selle kate oli kassi kraapimisest juba tugevasti kannatada saanud. Riie oli mitmest kohast purunenud. Peale ringutamist pesi Pärru end puh-taks. Ta lakkus karva korralikult läikima. Käpakesed lakkus ka üle.

Pärru elas vanas kuuris. Seal olid peale diivani veel laud ja viis tooli. Laua kõrval seina vastas oli vana kummut. Selle peal tiksus suur kell. Veel oli kummutil savist lillepott. Kaunid värvilised lilled kasvasid poti sees. Kummuti ees maas oli kaks toidukaussi. Üks oli musta värvi ja teine kollane. Need olid Pärru sööginõud.

Laua peal oli suur klaasist vaas. Selle sees lõhnasid ilusad pikad lõikelilled. Vaasi kõrval oli kruus ja soolaste küpsistega kauss. Kruus oli sinist värvi ja tühi. Kauss oli punast värvi ja poolenisti küpsiseid täis.

Kuuri tagumises nurgas oli puuriit. Lausa kolm suurt puuriita. Pärrule meeldis nende otsas turnida. Vahel juhtus, et mõni halg kukkus riidast välja. See ehmatas Pärut ja ta tormas siis hooga sealt alla.

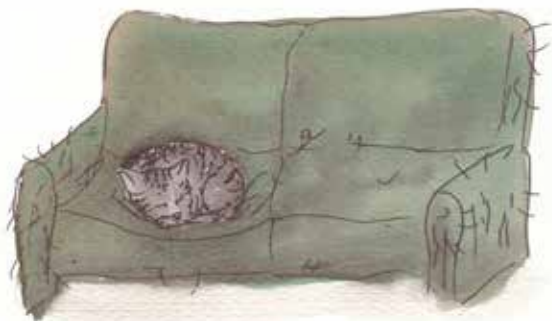
Kuuri lakas olid pappkastid igasuguste asjadega, mida enam ei kasutatud. Need hoiti igaks juhuks alles, äkki läheb kunagi vaja. Pärrele meeldis laka peal uudistamas käia. Ta ajas küünised välja ja kraapis kaste.

Pärru ei olnud õrnake toakass. Ta oli hoopis tugev ja iseseisev isane kass. Talle meeldis vabadus. Pärru ei olnud ka hulkuv kass, tal oli olemas kodu. Kuuri lähedal oli väike majake. Seal elas Pärru perenaine Milvi. Perenaine oli vana ja elas üksinda. Ta oli väikest kasvu ja ümarake. Tal olid lühikesed pruunid juuksed ja kortsuline nägu. Noorena oli perenaisel väga ilus sile nägu. Ainsaks seltsiliseks oligi perenaisele Pärru.

Vahel laskis perenaine Milvi oma sõbra Pärri majakesse. Ta sügas Pärri kõrva tagant ja rääkis temaga. Kass mõnules perenaise süles ja lõi nurru. Nad armastasid koos istuda ahju ees tugitoolis.

Ööseks ei jäänud Pärri kunagi tuppa. Ta eelistas magada kuuris. Kõige rohkem meeldis talle unne sukuda diivanil. Vahel tukkus Pärri ka laka peal kastivirnade vahel.

